

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Angelii Bargaei Commentarius de Obelisco

Angèli, Pietro Romae, 1586

Aliqvorvm Carmina Ex Collegio Romano Societatis Iesv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13181

ALIQUORUM CARMINA EX COLLEGIO ROMANO SOCIETATIS IESV.

Francisci Bencij Elegia.

AD SIXTVM V.P.M.

IXTE Pater, qui stella velut de monte refulges

Purpureum terris cum vebit orta

S'ine tuis spectas subjectum nutibus orbem Dum viget imperijs latior ille tuis:

Siue bonis ades ipse bonus, seu sulmine terres Impia in aduersum qui tulit arma Deum.

Hic te Christigena sublimi in sede sedentem Supremum veluti numen in orbe colunt, Et merito. Tu namque hominu custos q, pater q, es,

Sceptrag, divinis proxima folus habes Sceptra, quibus cælo ducis labentia dona:

Perg, mare, & terras omnia tuta facis.
Interea Pax alma choros cum Virgine ducit,
Et nitidum spicis (opia cincla caput.

Ite procul sontes: Sixtus regit omnia: pacem

Liber Prior

Qui violet Sixto Principe nullus erit. At fuerit quicumque audax, vestigia facti Pæna premit, culpam subsequiturg, comes. Fur neg, in vrbe latet, neg, adest grassator in agro, Nec locus insidias, hora nec vlla timet: Te canit in molli proiectus gramine arator, Abstulit vt fesso fessus aratraboui: Tevacua sub rupe canit frondator, & audet Collibus in solis condere quisque diem: Te canit, aternam cum vespertinus ad vrbem Carpit, & in media nocte viator iter: Non iuga Viminei reticentur devia collis, In varias que nunc sunt patefacta vias. Hinc sacras ades veneratur turba Quiritum, Nec dubiam à superis sedula poscit opem. Quin etiam tanto reddit pro munere grates, Terrarum quod sit credita cura tibi. Et meminisse innat, que circum obsederat oram, Depulsam per te protinus esse famem. Thesauris per te munitam ingentibus arcem Quos posthac vlli sit tetigisse nefas. Illa quidem tam multa canunt : sed plura parätur Pro quibus oratur longa senecta tibi:

Seu Pontina palus Volsco siccatur in agro,

Fornice seu longo ducitur amnis aqua.

Sen

Carmina diversorum Auct. Seu potius Turcarum acies, motusq. rebelles Frangere, & incapto vis dare iura solo! Hinc mare nauigijs vndabit, milite campus Et procul auspicijs castra mouenda tuis. Rapta dein templo figentur signa vetusto, Cui nouus accessit nunc Obeliscus honos: Aduectus quondam Pharijs Obeliscus ab oris Cum mare contextis sensit onus ratibus. Quog, prius firmata loco, stetit ardua moles Neglecta in speciem, delituita, diu. Hic vbi falfa olim fundebant carmina vates, Et media Circus valle Neronis erat. Hic calum aspexit, populo cum triste tyrannus Exitium insonti supplicium, parat: Quis scit an & casto fuerit madefacta cruore Cumpia gens ducta est ad genus omne necis?

Forsitan & Petri vidit languentia membra
Ad terram obuerso vertice sixa cruci.
Ac modo quam melius celsam videt area Petri
Cum pateat ius se conspicienda tuis?

Quam melius sublimis apex venerabile signum Extulit, vt slectat plebs venerata genu?

Quam melius conversus honos, ratiog, locorum In medio positam quam decet esse foro? Scilicet, huc toto quisquis properabit ab Orbe

Ut

Carmina diuerforum Auct.

Vt pedibus possit succubuisse tuis:

Atque auctam vidisse vijs, & sontibus Vrbem,

Ornatamý, magis, quam coluistis aui;

Omnia collaudans, verba inter singula Sixtum Non intermittet concelebrare Patrem.

Viue diu, repetet, princeps gratissime cælo:
Ipse Deus cæptis consilijs g, fauet:

At tibi cu superam Christus Deus annuet arcem Et benefactorum pramia digna feres :

Tunc, veluti caput excelsas Obeliscus in auras Tollit, & aternum suspiciendus erit,

Sic tua, sancte Pater, virtutum nomina tollet Gloria, non vilo deperitura die.

ಅವಲನಲ್ಲಿರುವ ನದರವಲದಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದದ ಮುಂದಲದಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದ ಅವಲನಅಕ್ಷೆ ಅದ

EIVSDEM AD VRBEM ROMAM Ode.

VRBS alma, terras cui Deus è domo
Latè regendas siderea dedit,
Saxoque fundatum vetusto
Jmperium sine fine cessit.

O & superbis semper honoribus
Aucta & triumphis, magna petentium
Quos duxit ardor, barbarorum
Altior vt sieres ruinis.

Preferie

Fam

fam mitte gentis nomen inutile Iactare prisca, nec solidum decus: Funesta vix partam per arma Mitte leuem celebrare laudem.

Nouos honores accumulat tibi,
Nouos triumphos afferit optimus
Sixtus MARIAE cura Matris
Virginis, atque Dei Sacerdos

In orbe summus. Non ne vides prior Ut cedat illi gloria (asarum? Seu ducit alto slumen arcu, Siue vijs spatia ampla laxat:

Neglecta seu qua delituit diu Molem extrahit molimine plurimo In lucem apertam, harente passim Atque oculis inhiante vulgo.

Quin & virorum mentis acumine Et quisquis alta pranituit side, Dum magna siunt iussa, Quantum Relligio pietas q, possunt

Iubentis, inquit, pectore ab intimo:
Aeterna nostri gloria saculi
O Sixte, qui Christi trophao
Subijcis Aeneadum triumphos:
Et Christianos qui deceat status,

Prafcri-

Liber prior.

Prascribis, orbem legibus instruis, Donis g, rectè facta tollens, Crimina supplieijs coerces. Tu Roma, facti, quo maneat sides,

Tu Roma, facti, quo maneat fides, Nomeng, nullo non memorabile Auctoris auo, incisa Quinti Adde notis monumenta Sixti.

EIVSDEM DE OBELISCO VATICANO Epigramma.

O QVI suspensis oculis, & mente tueris
Ardua, qua moles tollit in astra caput:
Hanc repete è Pharia quondam regione petitam
Cum gemuit vasto pondere pressa ratis.

Edita multiiugis hanc machina ferramentis
Casare sub Caio vix statuisse potest.

Jimmota ex illis hodierna ad tempora mansit,
Quisque licet cupiens, grande reliquit opus
Hac tibi Quinte olim seruata est gloria Sixte:
Translata auspicijs constititilla tuis.
Tu sauis tandem imperijs servire coactam
Justa lege ausers, restituis of, Deo,
Sic spolia aterno cessere Aegyptia Regi,

Vs populo Mosen te dedit esse suum.

Carm. diuerforum Auct.

10

ALTERV M.

TRanslatum sede ex humili quod nobile saxum
Sancte Pater statuis nobiliore loco
Non equide temere, & Christi sine numine factu
Esse putem, cuius munera magna geris:
Virtutis monumenta pia sunt. Aspera moles
Tollitur humana vix fabrefacta manu.
Insima quadrato pars nixa est marmore, surgit
Ordine decrescens suspiciendus apex.
Nec pila, nec radius, sed Mos in vertice, & astru,
Et super imposita sunt sacra signa Crucis
Haud aliter magis atq, magis terrasq, relinquit
Relligio, & rectam quarit ad astra viams.

EIVSDEM.

O VAE vetus aerio contingens vertice nubes Stat moles spectada foro, qua (lauiger ade Petrus habet, cineresq, sacros, summog, tuendam Pontifici, qui rite altos sustentat honores, Succeditá, oneri, aternum transmisit in auum Non leuis hanc humili deductam e sede potestas Ut validas ostentet opes, artemá, magistram Extu-

Extulit, illustriq, magis statione locauit: Sed Pietas, sed sanctus amor, sed iusta cupido Vt veteres cultus, abolendag, numina Diuum Impia quos olim fertur coluisse vetustas In melius conversa: animos suspendere, es ora Visa queant, tollant g. Dei victricia signa: Qui simul humanos artus, moribundag, membra Victus amore suo casta de Virgine sumpsit Ing, Crucem tulit efferri, simul omnia traxit Ad se se, dominog, sibi seruire coegit. Ergo es quam positam nec iusta lege dicatam Augustis geminis memorandis littera signat Facta notis: Pater hac Sixtus tibi magne sacrauit Christe Pater, Regumý, apices Aegyptia tellus Quos tulit, & quos Casareos mirata triumphos Roma olim, parere dedit, dominog, subegit. Vt primum statuit venerandi ad limina temp li, Atque salutiferum prafixit vertice signum Vnde nouum pia Roma decus miratur, & audet Spernere prateritum, venienti occurrere saclo; Vt nihil in terris maius Sol pectet olympo. Scilicet hanc superum Rector tibi maxime metem Sixte dedit, terram ille tibi virtute regendam Detulit, ille tuum perfundit numine pectus. Et miramur adhuc hominum felicia cæpta. B

Et latos rerum euentus? Deus extitit auctor Adiutorá, operis instis ex ordine votis. Cuncta potest sincera sides. Quis dicere inertem Audeat? hac simul & monti te transfer in altum Dixerit, & iussus se mons iactarit in altum Transq, mare attonitu trepidati emerserit unda. Illa simul voluit, iusit consistere anhelos Solis equos, steterunt illi, ceu rector habenas Cum trahit, ing, gradu subsistere cogit eodem Ora citatorum si quando inflexit equorum. Illa etiam vt monuit, radios reuocauit ab orbe Sol, quibus in gyrum labentia tempora monstrat, Et ceu pertexto subtemine lina retexens Legit iter retro, Vt refugam transcriberet ombra. Inde sibi optatam fesso Rex corpore vitam Nouit adhuc alios plures superesse per annos, Iniectamy, manum Mors indignata repressit. Hac fretus legum interpres per deuia Moses, Perg, feros odijs populos, male fidag, regna, Per mare perpessum siccis vestigia plantis Innumeras traxit gentes, longog, leuauit Seruitio, ac saua constrictas compede soluit. Perg graues casus, & mille pericula rerum Incolumes tandem optatam perduxit ad oram, Hostibus extinctis, spolijsq ingentibus auctas. Sed

Sed quid ego hac autem fidei miracula narrem,
Atque die in medio doceam lucescere Solem?
Certe ingens sidei mirabitur argumentum
Quisque tua, ter sancte senex, qui grandia saxi
Pondera, quod mare vix tenuit, vix horrida tellus
Prastitit eductum sinuosi è vertice montis
Sublatumá, altè sugit perterritus aer,
Imperijs erecta tuis conspexerit: Ut (rux
Alta triumphato terrarum impendeat orbi:
Proq, viri soribus, cui credita ianua cali,
Alliciat mirantum animos, Christumá, secutis
Indicet atherij patesactum limen Olympi.

HORATII TVR SELLINI Epigramma.

REGIS opus, soliq, sacruinstar turris acumen
Niliaca vexit (asar ab vsq. Pharo.

Ing, suo statuit decus admirabile (irco
Regibus, & binis hic monumenta dedit
Sede sua auul sum ingenti molimine Sixtus
Extulit ad magni limina sancta Petri.
In summo rutila solem Crux luce lace sit
Aureus astrifero monte coruscat apex
Quid Crucis elata iactas elatus honores
Hera-

14 Carm. diuersorum Auct.

Heracli? an Sixto gloria parta minor? Tu Solymos supra montes . hic inclyta supra Et decora Heroum tollit, & astra Crucem .

ALIVD

VIderat atherea Galilaus clauiger Vrbis
Grande suo adiectum iam decus esse foro
Niliaca tandem moli, Circoq, tyranni
Jmposita ab Sixto sacra trophaa suo:
Et simul arridens, grato simul ore tonantem
Adspiciens, superis talia dicta dedit.
Est tanti subisse Crucem dominante Merone
En subit illius gloria victa Crucem.

ALIVD.

No si Tartareis exurgat Casar ab antris
Ille, Cruci qui te maxime Petre dedit
Et videat decus ipse sui spectabile Circi
Vestibuli ante tui limina ferre Crucem
Dentibus horrendum infrendens, & lumine toruo
Flammam interspirans talia dicta daret
Ilicet heu Pluto, rerum domina Urbe subacta
Serviet invicto calum, Erebusg, Petro?
ALIVD

ALIVD.

Agnu de Phario certamen acumine natu est
Egregios inter, munificosq, viros
Hoc Cafar statuit saxum mirabile Circo,
Hoc Sixtus posuit nobile pegma Cruci
Eripuit Soli, vt donaret Regibus ille,
Hic daret vt Christo, Regibus eripuit
Ambo aliena nouis dant possessoribus; ambo
Hac adimunt, tradunt munera iure suo.
Iniusto siquidem Domino detraxit vterá;
Ex dono meritum traxit vterá, decus;
Sed tamen hoc melior tua causa est Sixtes quod ille
Casaribus dederat, reddis at ipse Deo.

A L I V D. The strom mal

Ille pater iam parce queri Mareotica saxa Regum opera, & Soli sacra tulisse Tybrim Instaurat veteres Sixtus Pater Urbis honores, Et qua Solis erant munera, Solis erunt. Iustitia Soli dona hac aterna sacrantur: Qua suerant astri, sunt monumenta Dei. ALIV D *®*ಡಲಿನಲ್ಲಿದಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರ್ವಿದ್ದಿದ್ದಿದ್ದಿದ್ದಿ

ALIVD.

Stare Crucem vt vidit culmine Cafareo
Tergeminumý, iugum, sidusý, insignia Sixti
Sponte humeros domina supposuisse (ruci
Siderei agnouit Patris immortale trophaum
Signaý, latitia maxima rite dedit
Et supplex salue ò (inquit) (rux alma, salutem
Romulidisý, affer, Romulidumý, Patri
Hoc duce si Regum calcas decora alta, trahisý,
Sub tua iura Orbem sub tua iura Polum.

EIVSDEM ELEGIA.

EN tandem aerio Memphitis vertice moles
Stat Vaticano conspicienda soro
Iam monte auricomo, iam sidere culmina lucent
Iam Crucis effulget lumine clarus apex
Agnouit Michael idem arcis prases, & Vrbis
Agnouit Domini sacra trophaa sui.
Intonuit latum, & tonitrus iaculatus in auras
Exciuit sesto Romula corda sono
Certatim accurrunt alacres spectare Quirites,
Area nec turbam quam libet ampla capit.
Ouid

Quid memorem insolitos reru fabrumá, paratus, Quid memorem voces, scitaá dicta virum?

Stratis hac syluis aquata est machina cœlo.

Jam multum in funem, cannabis omnis abit.

Hic operi tantus mons circumaggestus arena Registico sumptu, registicas, manu.

Prò quantum assurgit vacuas Obeliscus in auras:

Scilicet huic rupes vix satis vna suit.

Quantum suspiciant miracula tanta minores Arte vbi cœlata, pareat artis opus?

Scilicet exquirent secum, manibusne gigantum Hisce basi tanta sit lapis impositus.

Haud minor iste labor, q magnü imponere Olympü Ossa, cum premeret Pelion ossa iugis

Tantum poscit opus Rathi, Encedaliue lacertos Sine tuos Atlas, seu Polypheme tuos.

Aut si vera libet his missis quarere; poscit Calicolum vires, cælicolumý, manus.

Cuncta per ora sonat tua laus, tua gloria Sixte; Cui nauant homines, cui Deus ipse fauet.

Centum Pontifices hanc molem semisepultam Optarunt medio ponere posse foro;

Sed labor immensus, sumptus é, exterruit omnes, Et, quem intentabat facta ruina, metus.

Credo equidem, te, Sixte Pater, te numine diuum

Hi

Hic tantus per tot se cla manebat honos. Tu sedenim prastans animi, & feliciter audax Quicquid agis, peragis nil renuente Deo. Seu inuat ingenti camporum ducere tractu Arcubus irrigua pensile flumen aqua: Seu inuat oppositos Vrbis perrumpere colles. Munire & laxas culta per ipsa vias. Omnia dura licet, superat mens nescia vinci Vt fiant, Sixtum sic voluisse sat est. Hac tame bactua la' minima est, o maxime Pastor Quod decorat Petri limina celsa Nero, Quod rutilat Christi Phario de culmine signum Nobile, & Eoos spectat, & Hesperios. En Reges Petro submittunt undique fasces 3 En insigne Crucis mundus vterg, colit. Iaponius nostro penitus diuisus ab Orbe Corde pio Christi mystica sacra fouet Agnoscitá, Petri sedem, sideiá, magistram Pradicat extremo vectus ab Oceano. Quin etiam vada trans Atlatica, Mexica tellus Se Crucis, & Petri fingit ad arbitrium. Ergo age, magne parens, moles hac ipsa loquatur, Servet es incisis hac tua facta notis. Petriest, quod fuerat decus immortale Neronis:

Qui (ruce sauibat, dat spolia ampla cruce.
Dux

Dux facti egregij Sixtus Pater Vrbis, & Orbis Quo duce Crux subiget Solis vtramý, domum.

EIVSDEM ODE.

Va Musa, vatum qui stylus aureus
Manus diserta, aut historia tuum
Nomený, virtutemy, laude
Sixte Pater, merita suturis
Seclis in auum, & sinibus vltimis
Transmittet orbis? tu misera samem
Quiritibus, tu arces latronum
Italia trepidos tumultus.

Tu templa Diuùm, & Virginis inclyta Dei parentis, porticibus, tholis, Uÿsq, ; tu Romam benignis Largus aquis decorare gaudes.

Tu peruagantem impune licentiam
Franare falix, te duce temperat
Astraa terras, te Dynasta
Et tumidi metuunt tyranni.

Te Rex Auerni, te stygia manus,
Ex quo sacratam in Niliaco crucem
Videre saxo, horrent auari
Imperijs Erebi timentes.

2 T

Te Rex Olympi, & calicolism cohors Fouent, amico & numine prouehunt, Tutela prasertim Quiritum, & Dux supera Michael Phalangis, Christi vt trophaum nobile in arduo Neroniana molis acumine Conspexit, bac pio furore Concitus intonuisse fertur. Cocytia actutum procul o procul Hinc este pestes, nunc penitus sacra Nunc Roma Roma est, en quod vnu Caca superstitio tenebat Insigne prater cetera, iam Cruci christog, sacrum est, cedite cedite Sunt nulla vobis iura in Vrbe Nulla reor fore in orbe toto Olim è beatis vos ego sedibus Egirebelles in nigra Tartara. At vos adorandas per orbem Et statuas, & amastis aras. Stat rursus in vos fulmineum manu Vibrare telum 3 donec ab vltimis Terris in aternas retrudam Vos tenebras graue olentis Orci. 7am Sixtus arces eruet impias

Fam

Jam numen & Christi, & Crucis inferet Non ante lustratis Meaci Regibus, indomitog, Sina.

FVLVII CARDVLI CARMEN.

IN Cruce Sol Solem pendentem luxerat olim Fercula nunc Obelos vult Crucis esse suos.

ALIVD.

A Egyptus Soli, binis me Roma dicauit Augustis : sacras, tu, pie Sixte, Cruci

ALIVD.

S Ecula mortali me Soli prisca sacrarunt.

Sum nunc aterni Solis honore sacer.

ALIVD EIVS DEM

M E quondam Pharijs aduectum Caius aboris
In Circo statuit nominis ipse sui.

Augusto, atque eius prinigno dedicat, antè
Qui sueram Soli relligione sacer.

Hinc spectatorem Petri morientis acerba
In cruce, prob facinus, me, Nero dire, facis
Deleto Circo per saua incendia, pers
Tot strages Vrbis, gloria nostra manet.

Nune

Nunc etiam creuise datur : post quing, ter acta Secula, post quinem lustra nouatur bonos.

Transferor ex humili, Roma plaudente, recessu, Et Vaticanos collocor ante gradus.

E' celsa iam sede altus super athera tollor, Mons altus dicar dein, Obeliscus ero.

Hac edit mons vere altus miracula Xystus Quid mirum? Christi fungitur ille vice.

Ille Petri dignus successor, nomine, uotis,
Até, ausis felix, bac modo sede locat,

Imponitý, (rucem radiantem uertice summo; Vt petra hac Petra serviat, atý, Petro.

In (ruce suffixum Petrum, mandante Nerone Vidi olimo' superi; quas ego cerno uices?

Deuictus Nero Tartareis miser ignibus ardet: Cælesti fruitur uictor honore Petrus.

Purpura, nomen, opes, fasces, ubi tecta Neronis?
Regnat in Vrbe Petrus, datá, negata, polum.

Nunc mea sors melior, Sol, Augustig, ualete, Me crux, me Petrus, me Deus unus habet.

ALIVD EIVSDEM.

ROM Awetus cecidit, magni cecidere Obelisci, Cateras, ipsa sua mole sepulta iacent. Inter ego infandas strages, Urbiss, ruinas Inco-

Liber Prior . 23 Incolumis tacito numine solus eram. Sed vicina mihi prospectum tecta negabant, Et proprias sedes alta tegebat humus. In Vaticana Quintus me luce platea Constituit Xystus, supposuito, Cruci. Curita? sic Petrus voluit, quem funere vidi Crudeli extinctum, suppliciog, Crucis. Laudibus ille crucem Christi, mortemá, ferebat Mercedem laudis, retulit ille Crucem. Hac in cade iterum Christus vim pertulit, vnde Illa fuit Christi crux, fuit illa Petri. Sic in discipulo tenuit (rux saua magistrum, Meiuuat hinc summo uertice ferre Crucem. Seruo quidem uanos testantia nomina cultus, Respuo sedueterum numina falsa Deum. Ornabam Circum quondam, uel septa Neronis, Latoubi Christigenas impius ille dabat. Nunc adem, tumulumg, Petri prospectospiag, Instrumenta necis, quam tulit ipse colo. Hoc Vrbs, hoc Orbis, deuicta hoc Tartara signo: Inclyta victricis gesto trophaa crucis.

PETRIBLAN CAE.

Ltus monte Cruce gerit hac Obeliscus ab alto. Nunc mons vere altus, non Obelifcus erit. Aliud

ALIVD.

Vem Phæbo Aegyptus, quem Augustis Roma dicauit; I u lapidem huc subdis, Maxime Sixte Cruci: Felix ergo lapis, sed tu felicior esto, Quo duce sternentur subdita cuncta cruci.

ALIVD.

Nate sub Augusto, sub successore necaris
Christe. Crució, horú das monumeta Ducú.
Hos etenim Augustos Obelisco Caius honorat:
Per te, Sixte, Crucis nunc Obeliscus honos
Transtulit vt Moses Aegypti argentea vasa
In Domini obsequium pracipiente Deo.
Sic lapidem Pharium pracels in Regis honorem
Non absque instinctu numinis ipse trahis:
Non alibi hac melius potuisset Petra locari,
Quàm Petri ante ades, quas, pie Sixte, regis.

ALIVD

Mons Altus montes olim imposuere Gigantes

Sic contra imponens Obelisco culmina montis

Mons Altus montem est dignus adire Dei.

Jui namque aust maledictis scindere calum,

Et

Et cali Dominum, iustitiag, decus. Hic pro iustitia, pro Diuis expedit arma, Et vitys bellum, suppliciumg, parat.

A L I V D. andodin

E Ruitur moles, qua semisepulta iacebat,
Et merito ante ades sistitur illa Petri,
Nam prius aut Solis cultus, aut Casaris vrnam,
Aut orbem vacuum satá, superá, tulit.
At nunc aterni Solis, Christiá, triumphum,
Victricemá, Crucem nobilitata gerit.
Cedat Sol (hristo, vita mors, vrna triumpho,
Quadrataá, cruci susilis are globus.
Hac mens sola suit, cura hac suit vnica Xysti,
Redderet vt vita, mors quod iniqua tulit.
10 SEPHI BOZII AD VRBEM ODE.

O Qua decorum sideribus caput
Sola inter Vrbes inseris, Vrbium
Magistra cunctarum, cadenso,
Quas obit, exorienso, Phæbus,
Agnosce tandem Cælicolum patrem,
Agnosce s non hac, non peperit tibi
Spectata maiorum tuorum
Militiag, domig, virtus.
Quid ara, quid tu marmora suspicis?
Prisca quid Vrbis relliquias colis

Thea-

Theatra, thermas, fornices quantity Et veterum simulacra auorum?

Signailla, dirum queis soboles Dei Euicit hostem, queis mare pulchrius

Tellusg, nil produxit vnquam

Nil hominum ingenia extudere Partis trophais prafer, & omnibus

Patrum triumphis, dum cineri sacro

Paulig, dicentur, Petrige

Et domino pia Roma grates.

En , Vaticana qua stetit area Moles monebit sacula in omnia

Orci subacti, atrasq pulsi In Stygiatenebras paludis

Quod ille cladis sensit vbisua

Memor, doloris vulneribus nous

Exasperatus, talia imo

Dicitur euomuisse ab antro:

Soli dicauit, que monitu meo

Ægyptus olim, qua statuit duce Me Roma, funesto, sacrantur

Hac igitur monumenta signo?

Crux ista calo quo mage tollitur,

Cocyti in undas hoc mage deprimor:

Vrorg, quod deiestus alta

Mole

Mole fere tumulor sepulcri. ANTONII BARISONII.

Ductum ad nubes Obeliscum vertice cernens Sixtus, & insana Relligionis opus : An ne ait, aternum cultus retinere prophanos

Ad Vaticani culmina saxa sinam?

Huc artes, buc Romatuas convertito vires, Se dignum tencant marmora celsa locum

Dixit, & ad templi sacraust limina molem

Casaris, & sancta stant monumenta Cruci: Maiora expecta generoso à Principe, Roma,

Qui seruire docet barbara saxa Deo.

ANTONII CICALAE. Erias celso fersebat vertice nubes Propter Niliacas hic Obeliscus aquas Immensum late volitabat sama per Orbem Principis, egrecium qui statuiset opus. Caius vbi Circo decus immortale futuro Ad sacra Romulei Tibridis ora tulit, Extinxit Pharij nomeng, decusé, tyranni Rumor ad extremos diditus vsq, Getas:

Vltimus auulsum (irco, (hristog, dicatum Erigis ad Petri maxime Sixte fores.

Hinc tua Casarcum restinguet gloria nomen, Vinet & aternos non peritura dies.

Tar-

Et Crucis auspicio super alti culmine Montis Proferet auratum stella corusca iubar.

AD VRBEM ROMAM GVLIELM I EVERARDI Epigramma.

Vam bene deposito cultu monumenta profano Ferre salutiferam iam didicere Crucem: Cernimus Augustorutilare in uertice Christum,

Et stygis irata monstra uidere iuuat.

Ite sacri: pia turba gregis: concepta Quirites Soluite pro tanto munere uota Deo.

Quam sacram cupit ille urbem te, Roma, uidere Qui tua saxa etiam sacra uidere cupit? EIVSDEM AD SIXTVM QVINTVM.

Va Phario rutilare Cruce de marmore, Sixte, Curas, nune placidi mitia signa Dei, Judicis hac quondam iratifulgore corusco Terrificas acuet sanguinolenta minas, Si tunc hausta inopi sitienti frigida, iustis

Ad sua virtutum pramia testis erit. Quod tibi pro tanta pietate, crucisq, triumpho In Cruce ponendum est, Sixte, patrocinium? ALIVD. MICHAEL ANGELVS GRATVLATVR SIXTO.

T celso Michael conspexit ab athere Sixtum Fulgentem Augusta ponere mole Crucem, Quaq, ipse è colo quondam deiecerat, arma

Tar-

Tartareis iterum pracipitata plagis, Risit, & ò nostra pietas dignissima cura, Digna ò cui totus pareat orbis, ait,

Horre Acheron: stygys surgut noua pralia regnis:

Militia sacra dux nouus arma parat

Ingentes Erebo clades meditatur, & instat Barbara qui Christo subdere saxa potest. ANDREAE BUSCOVII POLONI ODE.

O Cui tam varia licuit splendescere luce Æquata moles atheri,

Seu tumagnanimo promittis tuta Leone In monstra regnum perfida s

Sidere seu radiante poli das signa secundi, Lumeng, Sixti comprobas,

Seu summum in triplici portendis culmine culmen Honoris & sacri imperiis

Seu stabilem ipse tuo testaris pondere Petri,

Fideig, firmam regiam:

Felix sorte tua cœlo spectabilis ipsi

Tali coruscans pondere

Despicies quicquid terris violenta minentur Procacis Austri flamina.

Ipsa, viden? qua summa tuo (rux vertice fulget, (rux summa cœli gloria.

Certacano: Pater omnipotens hoc pignore firmat;

Carm. diuerforum Auct.

90

Tu quicquid orbi nuncias.

EIVSDEM EPIGRAMMA.

Tergemini montes, sublimi in mole serenos Impositis astris explicuere sinus;

Astra humeros rursus manifesta in luce coruscos, Calcandas que Cruci supposuere comas, Hac cælo statuenda suit: sed montibus altis

Hac cœlo statuenda suit : sed montibus altis Celsior, atque astris non erat vilus apex.

Custam at Car A to Tople Waste cone proce

Vod moles immota tua Pater optime menti Paret, & imperijs est modo mota tuis, Non facit hoc cogente manu, vel viribus vllis: Illi etiam scelus est non tua iusa sequi; Et dubitem infranes posituros colla Britannos, Quando & saxa tuum iam subiere iugum?

Honoris & factive of A

VIderat aquatos cælo Roma aurea montes
Ostentare tua Christe trophaa crucis,
Et septem mirata arces sub munere tali
Subsedisse humiles: talia dicta dedit:
Sola meum quondam potuit crux vincere robur,
Soli nunc poterunt tecta subesse Cruci.

I Nolyta Echyonia sileant miracula turres,
Sint licet argutam membra sequuta chelym

Alpi-

Aspicit immot as blando sine carmine rupes
Jussa sequi Domini Roma superba sui
Aspicit s & merito numen super athera tollit
Non nisi Christe, tuum, non nisi Sixte, tuum.

ALVMNORVM COLLEGII GERMANICI.

NICOLAI MVNSTERI EPIGRAMMA.

OWILLA.

AXA, superg, altos montes crux aurea surgit.

Num locus in terris altior vilus erat?

Non tamen hoc Sixto satis est, super astra reponit.

Num locus in cœlo, celsior vllus erat?

Scilicet illa fuit sedes super astra locanda,

Caius & in cœlo Rex super astra sedet.

E I V S D E M.

Afaris auspicijs positus, vix vnius olim Tu decus Orbis eris, si decus Vrbis eras: Ast vbi te posuit felici sydere Sixtus, Nobile totius nunc decus Orbis eris.

Talia Pontificem Sixtum monumenta decebat Ponere, quippe Parens Vrbis, & Orbis erat.

ALIVD